

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ 3 Ιουνίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 24

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Ἄλλαξε ὁ Μανωλιὸς
 κ' ἔβαλε τὰ ρούχα ἄλλοιῶς,
 καὶ τὴ σκούφια τοῦ Λεφτέρη.
 Μὰ δὲν ἄλλαξε συνήθεια,
 —τὸ γουδί τὸ γουδοχέρι—
 μήτε τὸ κεφάλι του
 γιὰ νὰ πῶ τὴ μαύρη ἀλήθεια.
 Κι' ἄδικα ὁ Ρωμηὸς ἐλπίζει
 κάποιος τάχα πῶς φροντίζει
 γι' αὐτὸν καὶ τὸ χάλι του.

Ἄλλαξε ὁ τιμονιέρης
 καὶ δὲν κυβερνᾷ ὁ Λεφτέρης
 μὰ τραβᾷ τὴν ἴδια ρότα
 τὸ σαπιοκαίρι μας.
 Πρῶτα πάμε σὺν καὶ πρῶτα!
 Τί κι' ἂν κάνουμε νερά,
 κι' ἂν ἡ θάλασσα μαυρίζει;
 Ὅσοι τρῶνε ἔχουν χαρὰ
 καὶ κανένα δὲ σκοτίζει
 τὸ φουκαράκι μας.

Ὅποιος κι' ἂν κρατᾷ τὸ δῆκι
 —δαίμονες, παπάδες, δῆκοι—
 τὸ καράβι μας θὰ γέρει.
 Ἡ φουρτούνα θὰ τὸ δέρνει
 καὶ τὰ μάβρα κύματα.
 Γιατὶ ἐκεῖνοι ποῦνε μέσα
 —ἔγια μόλα, ἔγια λῆσα—
 τρῶνε δίχως νὰ δουλεύουν
 τρῶνε πίνουνα καὶ κλέβουν
 καὶ γι' αὐτὸ βλαστήματα.

Τὸ καράβι μας κᾶσι πρῶτα!
 Κι' ἂν τὸ δέρνουν οἱ ἀνέμοι
 καὶ τὸ κᾶνουν καὶ τρέμει
 κι' ἂν λῆπει ἡ σαβούρα του
 ποῖος τάχα τᾶχει τὸ κρῖμα;
 Νὰ ποῦ μπῆκαν νάφτες νέοι
 καὶ καλοὶ καπετανεοὶ!
 Ὁ Ρωμιὸς ποῦ δὲ σηκᾶνε
 ἄλλα βάρη καὶ θυμᾶνε!
 Ἀτός κ' ἡ καμπούρα του.

Ἄλλαξε ὁ Μανωλιὸς
 κ' ἔβαλε τὰ ρούχα ἄλλοιῶς.
 Κ' ἔχουμε ἄλλο τιμονιέρη
 μὲ τὴ σκούφια τοῦ Λεφτέρη.
 Τώρα σὴν μπρατσέρα μας.
 Ἐγια-μόλα! Ἐγια λῆσα!
 οἱ «ἡμέτεροι» ὄλοι μέσα:
 Φάτε πιῆτε οἱ πεινασμένοι
 μπάσκα δούμε οἱ κολασμένοι
 τῆς... κακῆ τῆς μέρας μας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΠΡΟΕΚΑΘΙΚΗ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

«Λαὲ τῆς Μυτιλήνης», «βαθύ-
 τατα συγκινημένος» προσαγο-
 ρεύων σὲ τὰδε φθόγγουμα: Μὴ
 κλαῖς καὶ μὴ ὀδύρευσαι μὴ λυκίσαι
 καὶ θρηνηῖς ἐπὶ τῷ ἄδῳξ ἐκ τῆς
 ἔξουσίας κατρακυλήματί μου. Ἄ-
 δικα ὁ Ἄλ. Παπανικολάου ἐγού-

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΑΣ

ΚΑΠΤΑΝ ΑΛΕΞΗΣ. — Κόρη Πρῶτε! Βλέπω σὴν πλόρη μας μὴ
 ἔρε. Πρέπει νὰ πάμε μὴ κάρτα ἀριστερότερα.
ΚΑΠΤΑΝ ΛΕΦΤΕΡΗΣ. — Ἐχε ὄπ' ἔπει σου ὅτι ἡ ὑπεστήριξις μου
 ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ γραμμὴ ποῦ θὰ κρατήσεις κατὰ τὸν
 πλοῦν.

φτιασε τὸν οἶκα τοῦ πηδαλίου τῆς
 ἐθνικῆς τράτας. Ἄδικα καὶ ὄλω
 καράνομα ἐτσουμαρίασε τὸ πλήρω-
 μα ταύτης ἀπ' ἰσοσωπικὴ μὴ γνω-
 ρίζον νὰ τραβᾷ κουμπὶ μὴδὲ νὰ
 ζευτεῖ σὸ φουρνέλι. Ἄδικα ἐλέχθη
 καὶ ἐγράφη διὲ καρχαρία εἰσή-
 λαννον ἐκάστοτε μέγα οὐὰ ἀμφί-
 βληστρα σὺν ἐνοιωναν ψάγια καὶ
 ἐξέσχιζαν ταῦτα. Ἄδικα ἐλέχθη καὶ
 ἐγράφη διὲ ἐτοιμαζόμεθα νὰ κά-
 νουμε ψιλὰ τράτα βαρέλια καὶ σχοι-
 νιά, δύχτια, κατάρτια καὶ πανιά.
 Συκοφαντίες, συκοφαντίες καὶ τρεῖς
 συκοφαντίες

Ὅταν θὰ ἐπιστεῖ ὄρα ἡ κατέλ-
 ληλος καὶ παρουσιασθῶ ἐνώπιόν
 σου «Λαὲ τῆς Μυτιλήνης» καὶ
 ἀρχίσω «βαθύτατα συγκινημέ-
 νος» νὰ διακφορνίζω τοὺς μελιστα-
 λάκτους λόγους τινάζων τὴν ὄραϊαν
 μου χάρτην καὶ κουνῶν πλαστικώ-
 τατα τρεῖς δύο μου χερσὺς ποῦ
 ἔξερουν νὰ διαγράφουν γραμμάς καὶ
 σχήματα συγκινοῦντα καὶ ἀνοθ-
 τοῦντα τὰς τρεῖς ἡμῶν, τότε ὦ
 πολυαγαπημένε μου καὶ περιπέθη-
 τε «Λαὲ τῆς Μυτιλήνης» θὰ παύ-
 σεις νὰ κλαῖς καὶ νὰ ὀδύρευσαι διότι
 ἀπόλασες προσωφινῶς τὸν μέγαν
 ὑποστηρικτὴν τῶν παγκαρίων σου
 τὸν μέγαν ἐξυψωτὴν καὶ ἀνυψω-
 τὴν τῶν μοναστηριακῶν σου κη-
 μάτων, τὸν ἀμείλικτον δῶκτῆν τῶν
 ἀνατρεπτικῶν κομμουνιστικῶν σο-
 σιαλιστικῶν στοιχείων, ποῦ δὲν
 προσκύνουν καὶ δὲν προσφέρουν

λατρεῖαν σὸ μοναδικόν, ὑπέρροχον
 καὶ ἑκουσμένον βενιζελικόν κόμ-
 μα.

Ἄχ καὶ τρεῖς ἄχ «Λαὲ τῆς
 Μυτιλήνης» ἐλθὲ «βαθύτατα συγ-
 κεινημένος» ἐγὼ καὶ σὺ ἵνα
 μέσον τοῦ κλήρου, ὄν ἐξυψώσα κα-
 τὰ ὀλόκληρα ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου,
 ἀναπέμψωμεν δέησιν τῷ Ὑψίστῳ,
 ὄπως τάχιστα μωράνει τὸν νέον
 τιμονιέρῃν τῆς ἐθνικῆς τράτας
 καὶ συντομώτατα ἑτσουμαρία ἵνα
 ἐγκαθιδροθέντες πάλιν ἡμεῖς οἱ ἐν-
 τριβεῖς περὶ τὴν ψαρικὴν ἐπιστή-
 μῃν ἐπιτός τῆς τράτας, κατορθώ-
 σωμεν νὰ χορηάσωμεν ἡμᾶς τριγῶ-
 νας σκορδαλιὰ καὶ καλογηγῆς σοῦ-
 πα.

Ἐρωσο

N. ΜΑΓΕΡΑΣ

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

Ἀφιερωμένο σὸν κ. Κ. Φιλιίγγο
 Στὴν Παναγιά τὴν Πετρανὴ
 σὰ θὰν ἀνέβεις καστανὴ
 τὰ πενήντα (*) σλαλοπάτια
 —μὰ τὰ μάβρα σου τὰ μάτια—
 θὰ βρεῖς ἕνα μελαχροινὸ
 ποῦ παρτεράει ἀπὸ καιρὸ
 ν' ἀλλάξεται στεφάνη
 ν' ἀνοίξουν τὰ οὐράνια.

M. Γ.

Σημ. «Τεῖβ.» (*) Ὅς πρὸς τὸν ἀριθ-
 μὸν τῶν σλαλοπατιῶν τοῦ ἱεροῦ βρά-
 χου τῆς Πέτρας διαφωνοῦν μὲ τὴν
 ποιητρίαν μας ὄλοι οἱ προσκυνηταὶ
 τῆς τελευταίας ἐκδρομῆς εἰς Πέτραν.

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Γι' ΑΘΑΝΑΓΙΣ

Χαρε; τὸ ἰ πατιρντιὰ μὲς τὸ
 χουριδ—τὰ διουλιὰ πηζαν μὲ τὸ
 μισουκάματου—τὸ ἔβλι γ' οἱ χου-
 ριανοὶ εἰ τὰ σκουλιόκταντων.
 Παντρεῦτον ὄλες; γι' Ἀθανάγις
 τ' Πουλίτ. Κατασταλαζμένους ἄθρι-
 πους—πινιταρῆς; πλιά—ἰνικου-
 τὸ ὄρε, σουδαρῆς; τὸ ἰ λόγους;
 τὸ ἰ τὸ εἴπουνταν καλὸ γιὰτὶ ἦν-
 ταν μοναχουγιὸς τὸ ἰ μᾶζουχτῆς
 τὸ ἰ μιγάλι ν' ἰν περιουσίγια; μὲ
 τρεῖς ἄγουρῆς πῶκαν. Τὸ ἰ τὰ
 μπακιρκὰτ τᾶχι εἰσείνους τὸ ἰ θλα
 τὰ κουλάγια στὸν τόπουνταν.
 Ἐ, μὴ τὸ ἰ ἐν εἶχε πλιά ἀνάτς;
 σέφτω ἰ νᾶμπ σὶ κέσμου, μὴν πα-
 γαῖνι τὸ εἴπουνταν στὸ ἰ ἄγέρα
 μόνου νὰ κᾶνι ἕνα πιδὶ ν' ἀπου-
 μεῖνι τὸ ἰ τῶουμαντ.

Ἄμῃλα ντὲ πάλι ποῦ ἐν τ' ἰ ἡ-
 θιλι ἔφτις ποῦ τ' προυξινέβαν.
 Τοῦ Πινῶ ἦνταν λικιγιουμένη τὸ
 ἰ θὰν ἔκανι μουρῶ γ' ἡ Λινεῦδα
 πάλι ἦνταν ἔστ' ἰσ' ἰμ. Ὅ, τ νὰ τ'
 λέγαν φτὸς κιάσ. τὸ ἰ μᾶνιτ τὸ
 Γουρὸδ, τ' μπιχτὸ ἰ τ' ἰν κόρ. Φτου-
 χιὰ ἄλλὰ ἕνα κουπιλοδὲ δ τὸ
 πγᾶς μὲς τὸ πουτῆρ. ὄαν ἦνταν
 ἰσ' ἰμ. δικουχτῶ χρουῶ, πᾶς τ' ἰν
 ὄρατς. Φτῆ ἐν τῶν ἡθιλι γιὰτὶ
 ἦνταν μουγάλους, μὲ πῆσαν τὰ
 λαδκὰ ἀπάνουτς τὸ ἰ ἡ πετέραινετς
 —πειὸς ἐν τῶν θέλι τὸ ἰ ἄρχουν-
 τα τὸ γαμπρὸ—τὸ ἰ καττεῖρα-
 σ' ἰντην.

Γι' ἰσ' ἰ γᾶρους, τὸ ἰ γάλα-
 σι τὸ χουριδ πὶ τὸ πατιρντι. Μὰ
 πῆρασι ἕνας χρόνους τὸ ἰ εἴπουντα.
 Τ' Ἀθανάσ' τῶνουμα ἐν ἦνταν τυ-
 χηοδ ν' ἀπουμεῖνι ἀθάνκτου. Φτὸς
 τεῦχει τὸ ἰ ζουρ—φτη; ἕνας θεῖος
 τὸ ἰ ἔρε.

Ἀθανάγις ἐν εἶχε παγκουριά.
 Τάχτω ἰ σ' ἔβλι τ' ἰ ἄγῆ, πηγι τὸ ἰ
 σ' ἰς γιὰτρεῖ, ἄμ εἴπουντα. Γ' ἡ
 περιουσίγιαντ μουγάλου; μῆρξ μὲ
 τῆνι μῆρα, μαξοῦλια, μπιρικῆτια,
 ἄμ ἔλιπι τὸ σκουλιδ τ' ἰ σπεισοῦ.
 Τὸ ἰ σὰ λῆιπ τὸ μουρῶ τ' ἰ τὰ
 κᾶνις τὰ πλεῦτ!

Ἄπ' τ' ἰς κουλλῆς τρε ἰδλιῶς πηρι
 ππραγιδ τοῦ Νικουλέλι, ἕνα παλι-
 καρέλι φτουχὸ, ἄμ θάργεις ποῦς
 ἦνταν ἀπὶ μιγάλου σπιτ. Ὅμουρ-
 φου τὸ ἰ σ' ἰ γουδιμένου μὲ κᾶτ μᾶ-
 λικὰ γυρσῆ—πυλαθουμῶς.

Ἄπᾶς σκεῦ χρόνου τοῦ Γουρὸδ
 γένισι. Πητὸ ἰ ἕνα κουπιλαρέλι ἔσ'
 Ἀθανάγις πλιά μὲ χαρὰ. Πιρ-
 νοσαν ζάχαρ μὲ τῆ γιναικῆντ μὲ
 πότι-πότι σμίγαν(1) γι' Ἀθανάγις
 μὲ τὸ Νικουλέλι, ἐπειδῆτις τῶρα
 σὰ σπιρκῆ εἶχε παρμένουν πολὺν
 ἄγέρα γ' ἰ παργιὸς. Μὰ ἕλα πάλι
 ποῦ ἐν ἡθιλι ἰ τὸν καττερ(2) γιὰ-

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνεταιρισμός)

Η ΕΛΛΗΝΟΓΕΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ

Υπό Βαρωνίσκης Στάφ

Αι γυναίκες άγκυρώσι τούς καλούς τρόπους και τὰ γλυκά τὰ λόγια έξω και έν είναι ύπανδραιοι. Αύτὸς είναι ὁ λόγος πὸς κρεμύθην τὴν ευανκατρεφὴν τῶν ξένων ἀνδρῶν. Οὗτοι φέρονται πάντοτε εὐγενῶς πρὸς τὴν γυναίκα τοῦ πλησίον των, πρὸ πάντων δὲ ταν εἶνε ὄραία και ἔχει κλίσην πρὸς τὰ μυρωδικά και τὰ λουσα, τὰ ἑποῖα ὁ σύζυγός της ἀπεστρέφεται.

Οἱ σύζυγοι τῆς ἐποχῆς μας τρέφουν ἀπερίοριστον ἐκτίμησιν πρὸς τὰς συζύγους των ὅταν τὰς βλέπουν νὰ ζῶσι κάμουν ἐκπλήξεις μὲ ὄραϊα βερόνυμα φουστάνια πὸς δὲν ευνοεῖονται ἀπὸ τὸν λογαριασμὸν τῆς ράφτρας. Δὲν ὑπάρχει μεγαλειτέρα ἐνόχλησις ἀπὸ αὐτὴν πὸς φέρει ἕνας λογαριασμὸς, ὅστις δὲ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἀποσταλαί πρὸς ἕνα γείτονα ἢ ἕνα καλὸν εὐκογενειακὸν φίλον.

Υπάρχουν βέβαια και ἄνδρες πὸς τρομοκρατοῦν τὰς γυναίκας των μὲ ἐπιμένους ἐρωτήσεις διὰ τὴν προέλευσιν ἐνὸς κοσμήματος ἢ ἀνὸς ἀκριβοῦς ἀρώματος. Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε ἀγροίκιοι. Ἐνας τζέντλεμαν, γνωρίζει νὰ ἐφαυρίσκει μυρίους τρόπους τῆς τῆς τῶν προσχημάτων, δίδοντας λ. χ. συχὰ ἕνα μικρὸ χαρτζιλίκκι εἰς τὴν σύζυγόν του, ὡς δικαιολογίαν τῶν ἀδύλων πόρων. Οἱ εὐγενεῖς κύριοι δὲν πρέπει νὰ ἀγνοοῦν πόσην ἀδυναμίαν τρέφουν αἱ γυναίκες εἰς τὰ χαρτζιλίκκι, ὅσον ἀσημαντὸν και ἔν εἶνε.

ΜΕΝΘΕΡΑ μισοῦσα τὸν γαμβρόν της και ἐπιθυμοῦσα νὰ τὸν κἀνη κιγνὰ ζητεῖ ἐρωμένον τῆς θυγατρὸς της διὰ νὰ τὴν συνδράμει εἰς τὸ ἔργον της. Γράφεται Μ. Ψ. Ρ. Ρ.

ΜΑΘΗΤΡΙΑ γνωρίζουσα ἀπ' ἔξω και ἀνεκατωτὰ τὴν «Βιντόρια» μὲ ἄλλα μυθιστορήματα τοῦ Κ. Χάμσον ζητεῖ σύζυγον. Ἀπευθυνθῆτε Κον Ἡλίαν Κυριακίδην διὰ τὴν πελάτισάν του ὁ)θα Γ.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ σύζυγος ἄρρην, χρώματος πυρρῶ, δξύτητος μηδέν. Ὁ εὐρὸν δ; κρατῆσει τὸν σύζυγον και ἄς ἀπιστεῖται τὸ πορτοφόλι του, πρὸς γνωστῆ ἀριστοκρατικῆ οἰκογενείᾳ, ἀμοιφθῆσεται δὲ γενναίως.

ΝΟΙΩΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Ἠέφτου μπρός σου οἱ χαδέρβου ὅσν τοῦ βρεῖς τοῦ τί ο' γυρέβου. (Μὰ τοῦ κατακνάρ τ' λημοῦς ἐν εἶνε ἔφτου κ' βὰς ἰ νοῦς). Λέσις : Σκόλος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤ'Ν ΑΘΗΝΑ

Μὸ τσ' ἱ ξαναγίντ' ἰ μέρα ξαναπῆρι ἰ Τίνης ἀγέρα. Τσ' ἐπαφι τοῦ τσ' ἄφα-τσ' οὔφα τσ' τοῦ τράμ μας ἀνιρροῦφα. Τσ' εἰπασ' ἰμ τ' ἄσπρα δουντέλια νὰ σ' κουθῶ τσ' εἶνε γι Ἀθήνα· τσ' ἰ κλουτῶ μὲ γ' ἰ ἡ τσ' ἀκπῖνα μὲ τοῦ νάτασπρου [πακισέλιντζ... Ἔδιαιτ εἰσι; θὰ σὶ [σάσου σένα γῶ, διαβὸλ [καχπέ, λέγου μὲς τοῦ [νοῦμ τσ' ἰ κάνου τάχατις πούς θέ- [λου ἰ πιάσου γιὰ νταγιάν (1) [τοῦν ναναπέ

τσ' ἰ τοῦν ἰ, φαφτόμ πούς χάνου τ'ν ὄρα πὸς τοῦ τράμ μας στέτ' τσ' ἰ ἄθιλα τοῦ χέριμ μπλέτ' τάχα μὲς τὰ πουδαρέλιαντζ τσ' ἰ μισιῶδε τοῦ πιτσιμ πὲ τὰ νύχια τσ' ἰκ στ'ν κουρφήμ τσ' οὔλου τοῦ κουρημ ζιστάθ' τσ' ἰ. Πὰς τ'ν ὄρα τοῦ τραίνου στάθ' τσ' ἰ μὲ ρίχτ' ἀπὰς τ'ν πουδιούδαντζ τσ' ἰ ἦταν μαλατ' ἰ γ' ἡ τσ' ἰ οὔδαντζ τσ' ἰ πια: Τώρα ἄς ἀπιθάνου :

Μὰ ἀνισ' ἡμουσ' ἰ μὲ ἀπάνου τσ' εἰπιμι γυπάρ: «πασοῦ» ἰ Γὸ τὰς: Ἄποῦ πὸς τσ' ὡς πὸς; Τσ' ἰ χιρέτσιμι τσ' ἰ γέλα. Μὰ ὅσν ἔφγι μ' ἀνιγέλα τοῦ καλιου-Νημουλέλι ἰ ζλιάρ. Τὰ πῆσου(2) γ' ἰ κασκουδιάρ; Ἐν τῶτρουγα γῶ τοῦ χάπ μὰ ζαλιου π' μ' εἰπι πὰς! Σὰν ἰσ' ἠήρα σὶ νοματ γλέπου ἕνα σουρὸ νοματ π' γκνιῶνταν ἰ ἀπὶ τ'ν ἄλλη τ'ν [πουρτοῦδα

τ'σὶ μπρουσέλα μὲ γηγιούδα μ' ἕναν μπόγου πὰς τὴ κτάλα. Ζιστ' ὄβγου ἰ πιάσου τοῦν τρουβῶμ τσ' ἰ μὲ γκνιῶν δξου ἀπ' τοῦ τράμ τσ' ἰ πῆσου μὲρὸς σὶ μὲ ἰσάλα ἄλλου χέριμ ἰ ἄλλου πουδάρια. — Πὸς κλυτσάτι ρέ, σὰ μλέρια ἰ Ρῆζιτιμ ρέ τοῦν τρουβῶμ. Πειῶς σ' ἀνοῦ! Ντράν μὲ τ'ν πουρ- [τοῦδα μπεῦ μπεῦ-μπεῦ τσ' ἰ ντρουμπιού- [δα

τσ' ἄρχινῶ τσ' ἄφ-τσ' ὄσφ τοῦ τράμ τσ' ἰ τρουπῶν μὲς σὶ μὲ ἰπλιάδα, κῶλου-κῶλου τοῦ μπαστάρδου ἰ Στ'ν Παναγιᾶ ἔταξα λαμπάδα πλάλιζα μουντὰ στ'ν τρούπα σφύρξα μ' ἄκα φάναξα τσ' ἰ τσῖρξα. Πάσι τοῦ τράμ πὰσι τσ' ἰ τρουβῶς. Τσ' εἰπιμ Νημόλις τὰ δ, τ τραβῶς τὰ τραβῶς ἀπὶ τοῦ ζούρς. — Σκάσι, ρέ, μὴν εἰσι τζλεῶς(3) Θερεῖς ἐν καταλαβαίνου πὸς θερηγις μὲ(4) τσ' ἰ καθάινου τὰ τραβῶ(5) ἰ κημένους γῆ(6) Ἄγι πλιά πὰμ στ'ν Ἀθήνα τσ' ἰ βαρέθκα μὲς τὴν γῆ. Τσ' ἀνιβῖνεμου μὲ σκάλα τσ' ἰ μιντάνια τσ' ἰ φερδιά τσ' ὦ τοῦ θάματος, πιδιά, μὸ τσ' ἰ βγαμὶ ἀπὶ τοῦ σπῆλιου νάμας δῶ(7) μόνου ἀπ' τοῦν ἡλιου μὰ: σὶ μὲ μονάλι μινγινάνα πὸς τὴν λέγι Νημόλις «Οὐμόνοια» τσ' εἰχι γέρου-γέρου σπῆρις μὲ μονυάλις γραμματῆρις ἀπὰς τ'ς τοῖχι τσ' ἰ στὰ μπάλκονια τσ' ἰ ἕνα γέρου ἀπὶ τ'ν ἄλῆνα πὸς τὴν πῆχτρα ἀπ' τ' ἀτρουμπῖλια φεύγαν στράτις σὰ δαχτύλια ἀπὶ μὲν ἀνιχτῆ καλάμ. Τσ' ἕνα πατριῶ μινγῶλου κηκὸ πρῶμ! Μὲ βουγι πὸς θερεῖς πὸς σ' ἐπὶ ἡ γῆ! Τσ' εἰπαι: ἔδιου τοῦ δῖχους ἄλλου γῶ θὰ χάσου τὰ μυαλάμ. Ἄμ τὶ κόσμος, Τριβουλέλιμ!

ΠΟΔ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Η ΒΟΥΛΗ

Ἄπ' τὸ Σχολεῖον τοῦ Πεταινοῦ Γιὰ κύταξε τῶρα καλὰ τοὺς πατέρας πὸς μπαινουνε μὲσα πὸς στέκου κ' ἔκτος, και ἄκουσε λόγους σοφοῦς τῆς ἡμέρας και ἄκουσε λόγους σοφοῦς τῆς νυκτός

Νὰ κάποιος μιλάει! Τὶ γνώσεων πλοῦτος! Τὶ κρίσις μεγάλη! Τὶ πνεῦμα βαθύ! πὸς λίγς ν' ἀκούσεις θὰ πεις: «τ' εἶνε τοῦτος!» γιὰ φτύστε τον ὄλοι νὰ μὴ βασκαθεῖ!

Τὸν βλέπεις και κεινον παλιὸς γαλατῶς, μὰ πιάνει τὸ βῆμα κὶ ἀνάφτει και καίει. Τὶ λέει στοὺς ἄλλους, γι' αὐτὸ μὴ ρωτᾶς ἀρκεῖ πὸς παρλάρει και λέει, και λέει....

Και λέει γιὰ τοῦτα και λέει γιὰ τ' ἄλλα και λέει και χῶνε παντεῦ τὴν οὐράν, και ἂν τὸν ρωτῆσεις «και πόσο τὸ γάλο;» και κεῖ εἶνε μὲσα και κεῖ ἕνε κουράν.

Η ΦΥΤΟΦΑΓΙΑ

Ἄπὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς Ἀγιάσου μαθῖνεμου πὸς ὑπάρχει ἕνα ἕνας Ἀπόστολος τῆς φυτοφαγίας ὁ κ. Ἀρ. Τσαγάλος. Φανταζόμεθα ὅτι εἰς τὸ φυτοφάγιον τεῦ κ. Τσαγάλου τὴν πρῶτην θῆσιν δὲ κατέχου τὰ... τσάγαλα, τὰ ἑποῖα και νόστιμα και θραπτικὰ εἶνε ὡς τσάγαλα, ἄλλὰ και ἀπαράβλητα εἰς διεγερτικὰς ἰδιότητας ὡς ἀμύγδαλα. Τούτων εἰς τῶν τῶν συνιστῶμεν εἰς τούς ἐξ ἀνάγκης φυτοφάγους κτερίκους τῆς θ- παιθροῦ νὰ ἀκολευθῆσουν τὴν φυτοφαγικὴν σχολὴν τοῦ ἐξ Ἀγιάσου κ. Τσαγάλου.

Μὰ τοῦ ἡθὸς σὰ μωρητζ' αἰ Ἄλλη πλαλιούν μὲ τὰ πουδάρια τσ' ἄλλη καβῶλα μὲ τὰ τραῖνα. Νὰ γαδῶρ ἔχιν, νὲ μλέρια. Ἐ, ρὲ νάχα τοῦ μλαρέλιμ νὰ πλαλήξουμ ἔραχμάνι νὰ δοῦν τί θὰ πεῖ Μαμάνι. Πιστέβγιστου πὸς εἰ βλίπς κανένα ἔδιου πέρα μὲ βρατσ' ἰ; Γηναῖτ' ἰς ντῶντι σὰ δασκάλις τσ' ὄβλι γι ἄντε φρατζ' τσ' ἰ σὰ για- [τροῖ

μὲ τ'ς τσαντοῦδῖς σὶ τ'ς ἀμασκάλις τσ' ἰ στουλισμένῃ ὄβλι σὰ γαμπροῖ! Γιατὶ βάλαν τὰ καλάντων, Πέφτ μέρα, καθῆμιον γηναῖτ' ἰς, ἄντε, γηγιῶς τσ' ἰ νιοῖ! Ἐ θὰ πᾶνῆμαθὲ σὶ τὴ ἑλιάντων; Τσ' ἕναν ἄλλου διαλευγοῦμ: Νὰ καζμάθις βλίπς νὲ φτυάρια, μὲ δὲ τσῶντα μὴ! ἀνῆρα! Ποῖς σκάφτ' τσ' ἰ κλαδέβγι τ'ς ἰλιῶς τσ' ἰ ποιῶς ἔμπροδῶβγι τ'ς ἰδιῶς! Νὰ σ' πῶ, γκμπάρ, τί φουβουμ; Πὸς εἰ δλέβγι ἔδιου κανεῖς μὸς τ'ς ταγίζουμ ὄβλιγνουν μὲς. ΤΙΝΙΣ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ: 1. Ἰποστῆριμα. 2. Τὶ νὰ κάνω; 3. Τὸ ρ. τζῶνου (ἴσως ἀγ- κιλῶω) = ἰρεθίζω, κουρῖζω. 4. Μὲ δα- σκάλις. 5. Τὰ ὄσα τραβῶ. 6. Ἡ. 7. Ἰ- δοῦ ἡμῖς.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

— Ὄστε κάθε χρόνο γερομαστε ἕνα χρόνο πὸς μεγάλοι; — Ὄχι ὄλοι... Ἐμένα ἡ μαμά μου πέρυσι ἦταν 38 χρονῶ και φέ- το εἶνε 37...

— Φάγε τὴ σούπα σου Τογὸ. — Δὲν μπορῶ. — Ὄταν θέλει κουεῖ μπορεῖ. — Ἐ... δὲ θέλω.

— Ἡ ἀνηψιά μου εἶνε ἀξιαγά- πητο κορίτσι... πιστεψέ με.. ὅταν τὴν παντρευτεῖς δὲ θὰ θελήσεις ποτὲ πὸς ἄλλη γυναίκα..

Ὁ ἀραβωνιαστικὸς (Γυρίζοντας ἀπὸ ταξίδι).— Δυπήθηκα πολὸ ἀ- γάπη μου, πὸς δὲ μπόρεσα νὰ σοῦ φέρω τὴ μαῖμουδίτσα πὸς ἐπιθυ- μοῦσε.

Ἐκεινη.— Τὶ πειράζει, ἀφοῦ σὸ εἶσαι ἐδῶ!

ANNA

T. T. T. T.

Γενάκη. (Ἐνταῦθα).— Ἐῖθε, φαί- νεται, θυμωμένος. Δὲν ἔχετε ὅμως δι- κιο. Εἶνε ἀδύνατον νὰ δημοσιεῶνται ὅ- σα στέλνονται ἐπειδὴ εἶνε και ἀδύνατο νὰ εἶνε δημοσιεῶσιμα ὅσα γράφονται. Ἐ- παῖτα τὰ δικὰ σας δὲν ἀπερρίφθησαν ὡς κακογραμμένα ἀλλ' ὡς ἀκατάλληλα θέ- ματα.

Δ)θα Μύρταν Ἀμ. (Θερμὴν ἡ Ἀγιά- σον). Μὴ λημονῆτε ὅτι τὰ σχόλια εἰς τὴν «Προπολεμικὴ Μυτιλήνη» πρέπει νὰ εἰσκόωνται εἰς χεῖρας μας τὸ βραδύτε- ρον τὴν Κυριακὴν.

Ν. Μάγερν. (Ἐνταῦθα). Ἀπιστιῶς μὲς κάνετε; Κάτω ἀπὸ τὸν ἀστερισκὸν δύο ἄρθρων τοῦ «Ἐλ. Λόγου» μυρισθῆ- καμε τὸ ἕφος σας. Πληρώνουν μὴπως ἀ- κριβῶτερα τὴν συνεργασίαν αἱ σοβραῖ συνάδελφοι;

Δ)θα Ἀπηλιτισμένην. (Ἐνταῦθα).— Νὰ ἀλλάξετε τὸ ψευδώνυμον, μικρούλα μου. Στίχοι, γέμετο ἀπὸ ἐρωτικὸς πό- θους ὅπως οἱ παρατιθέμενοι, προῦποθέ- τουν ζωντανώτερον κίπως ψευδώνυμον ὡς λ. χ. «Κουντουριτισμένην» κ.τ.λ.

«Σὰν σὰ δλέπω στὸ ὄνειρό μου Λέγω: Ἄς τὸν ἀπολαῦσω και ἄς με δερει ἡ μαμά μου και ἄς κλαύσω και ἄς κλαύσω...»

Γυμνασιόπαῖδα. (Ἐνταῦθα). Ὁ δά- σκαλος πὸς σοῦ μαθαίνει τέτοια γράμ- ματα, θέλει σκότωμα. Βζῶ ἕνα εἰστικὸν μὲ τὴν ὀρθογραφίαν του γιὰ νὰ κρινου ὁ ἀναγνώστης μας:

ακ' ἦτο μαῦβρο τὸ βρακῆκη και τὸ ἑλέμα σου μαῖρακι. και κνας γημναστικὸ και γῶ ἦμουνα ἐκῆ.

Δέκα λάθη σὲ βεκάς λέξεις δὲν τις κάνει ὅτε εἰ ἀπολυθεῖς ἐπιμελητῆς τοῦ «Σκορπιῶς» κ. Θωμάς Βινικίου. Παρ' ὅ- λα ταῦτα φαίνεται ὅτι εἶσαι ταλάντο ποιητικὸ.

Τῆφ-Κάπα. (Ἀθήνας). Ἐπειδὴ μὸς φάνηκε ἀσκολη ἡ ἀντρέσα σου και τὴν ἔξοκισα τὴν ἔξασα. Ἀπὸ σῆμμερ θὰ παίρνεις ταχτικὰ τὸ φύλλο.

Καν Δημηκοπούλου. (Δράμαν).— Μα κἀρι νὰ εἰσαστε ὅλες οἱ πεθε; εἰς καλὲς σὰν τὴ δικὴ μου. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει σημασία. Ἐγὼ διεσμηνῶ τὴν κοινήν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ. Εὐχα- ριστῶ γιὰ τὰ κολακευτικὰ σας λόγια και εἶμαι εὐτυχῆς πὸς κάνω νὰ γελᾶ ἔστω και μὲ πειθερά.

Στρε. Βαρετζίδην. (Διευθυντὴν Ἀγρ. Τραπέζης. Ἐλασσόνα). Μήπως θέλεις ἀκόμα ἕνα δωδέκατο φύλλο;

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κάποια δεσποινίς, θιασώτις τών μελαγχολικῶν περιπάτων τῶν σαμακιῶν, μᾶς γράφει ὅτι πίσω ἀπὸ τὸ φρούριον παίρνουν τὸ καθημερινὸ μπάνιο τοὺς διόφοροι ἀναιδεῖς θαλασσοχαρεῖς ἄρρηνες, μὲ ἀμφίεσιν ἐντελῶς προπατορικῆν. Ἡ ἐπιστολογράφος ἀδυνατεῖ, λέγει, νὰ μᾶς προσδιορίσει εἰς ποίαν κοινωνικὴν τάξιν ἀνήκουν οἱ ἐν λόγῳ ἀναιδεῖς διότι ὅλοι οἱ ἄνδρες, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ὁμοιάζουν, ὅταν εἶνε γυμνῆ. Μᾶς παρακαλεῖ ὁμως νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν κτλ.

Θὰ μᾶς ἐπιτρέψει ἡ αἰδήμων ἀναγνωστρίδι μᾶς νὰ μὴ συμφωνήσωμεν μαζί της καὶ ἐπομένως νὰ χαμηλώσωμεν φωνὴν, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους :

Πρῶτον διότι ὁ γυμνισμὸς προερχεται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τοὺς ἐνδόξους προγόνους μᾶς. Δεύτερον διότι καὶ σήμερον εἶνε τῆς μόδας εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικὴν. Τρίτον διότι τὰ βρακάκια τοῦ μπάνιου κοστίζουν σήμερον. Τέταρτον διότι δὲν ἐννοοῦμεν κατὰ ποῖον τρόπον προσβάλλεται ἡ δημοσία αἰδῶς ἀπὸ τὰ ἀνδρικά σώματα ποὺ χαίρονται λίγη δροσιά ἢ λίγον ἥλιο ἀνάμεσα στοὺς βράχους τῆς φυκιοτρύπας. Καὶ πέμπτον διότι δὲν πιστεύομεν εἰς τὴν εἰλικρινεῖαν τῆς διαμαρτυρομένης δεσποινίδος. Ἀπὸ ὅ, τι γνωρίζομεν ὡς ἄνδρες δὲν εἶνε διόλου δυσάρεστος ἡ θέα ἑνὸς λοουμένου γυμνοῦ γυναικείου σώματος. Τούναντίον μάλιστα. Ἡμεῖς —καὶ ὅταν λέγω ἡμεῖς προεξοφλῶ ὑπευθύνως τὴν γνώμην παντος ἄρρηνος— θὰ ἠνεχόμεθα εὐχαρίστως νὰ λούωται ἐνδεδυμένοι ὡς ἡ προμήτωρ Εὐὰ ὅλαι αἱ δεσποινίδες τῆς πόλεως μᾶς, χωρὶς νὰ μᾶς περάσει ποτὲ ἡ βέβηλος ἰδέα νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ μάλιστα διὰ τοῦ τύπου ! Διὰ τὰ τάχα τὰ ἀνδρικά σώματα προσβάλλουν τὴν δημοσίαν αἰδῶς ; Τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς Μάνες τοὺς ἐγίννησαν καὶ τοὺς ἄνδρας ἠώραία μελαγχολικὴ δεσποινίς, ὁ δὲ καλὸς καὶ παντογνώστης θεὸς ἐτοποθέτησε τὴν ἀνθρωπίνην κεφαλὴν —ἐφ' ἧς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ— ἐπὶ τοῦ ἄτλαντος, ἵνα περιστρεφόμενη εὐχερῶς ἐπὶ τοῦ εὐεργετικοῦ τουτου σπονδύλου, ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον τῶν αἰδημόνων δεσποινίδων, ὡς ὑμεῖς, ἀπο τῶν σκανδαλωδῶν θεμάτων τῆς φυκιοτρύπας.

Η... ΣΚΑΝΔΑΛΗ

Ἐφυπουργὸς τοῦ Ἐφυπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διωρισθὴ ὁ κ. Σκανδάλης. Ὅπερ σημαίνει ὅτι ὁ στρατὸς ἔχει τὸν δάκτυλον εἰς τὴν σκανδαλὴν διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

ΑΠΟΡΙΑΙ Β. ΗΛΙΘΙΟΥ

Ἄφοῦ γνωρίζω καλῶς καὶ τὰ 24 ἀλφαβητικά στοιχεία, διατὶ μὲ ἀπέλυσα ἢ Διεύθυνσις τοῦ «Σκορπιού» ὡς ἀστυχειώτου;

Ἡ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΑΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ὁ κ. Παπαναστασίου κατήρτισε κατὰ τρόπον σοφώτατον τὸ ὑπουργεῖον του, κατορθώσας νὰ ἐξεύρει καὶ τοποθετήσῃ εἰς κάθε θέσιν τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δηλ. τὰ τρία πολεμικὰ ὑπουργεῖα ἀνέλαβεν ὁ ἴδιος τοῦ ὀπίου τοῦ ὄνομα ἀποτελεῖ κάποια ἐγγύησιν φιλειωνικοῦ προγράμματος. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐτοποθέτησε τὸν κ. Τριανταφυλλόπουλον διὰ νὰ κάμῃ ἀνθηρὰν τὴν Ἐθνικὴν μᾶς οἰκονομίαν. Τὸν Κροκόπουλον ἐπὶ τῶν Ἐργασιαστικῶν λόγῳ τῆς σχέσεως τοῦ ὀνόματός του μὲ τὸ χρῶμα τῆς ἀμφίσεως τοῦ κλήρου. Τὸν Κορώνην, ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, ὅπερ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἔχει ἕνας Νομὸς μ π ἄ ρ μ π α σ τ ἠ ν Κ ο ρ ὶ ν η γιὰ νὰ δεῖ δρόμους τῶρα πλέον. Τὸν Σαρατσην ἐπὶ τῆς Ἑγναίου ἵνα ἀνεύρει καὶ ἐξαλείψῃ τὸ σαράκι ποὺ μᾶς τρώει. Τὸν Σκανδάλην, ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τοὺς λόγους ποὺ ἐκθέτομεν εἰς εἰδικὸν ἀρθρίδιον. Τὸν Σίδηρην ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐπειδὴ ὁ χρυσὸς μᾶς ἔχει γίνῃ χειρότερος καὶ ἀπὸ τὸ ἀγνὸς μέταλλον τοῦ ὀνόματός του ἢ διότι τὸ οἰκονομικὸ μᾶς χωλαίνει. Τὸν Βουδούρην ὑφυπουργὸν Συγκοινωνίας, θέλων νὰ ὑποδηλώσῃ ὅτι ἡ συγκοινωνία μᾶς τοῦ λοιποῦ θὰ διεξάγεται μὲ βωιδάμαξα. Καὶ τέλος τὸν Ἡρακλείδην ὡς ὑφυπουργὸν, μᾶλλον ὅμως ὡς φρουρὸν τοῦ Πρωθυπουργείου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν Ἡρακλείων τοῦ Στέμματος.

Μόνον ἕνα λάθος ἔκαμε ὁ κ. Παπαναστασίου. Τὸν Μπακάμπασην θὰ ἔπρεπε, διὰ νὰ εἶνε εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, νὰ τὸν τοποθετήσῃ ἐπὶ τῆς ἀγορανομίας καὶ οὐχὶ τῆς Γεωργίας. Ἀλλὰ τὰ λάθη εἶνε ἀνθρώπινα.

ΕΝΑΣ ΗΛΙΘΙΟΣ

Ἀύριον Σάββατον τὸ Κακουργοδικεῖον μᾶς δικάζει μίαν ὑπόθεσιν ἐπὶ δι ε γ α μ ἰ α ! Οἱ κ. κ. ἔνορκοι οἱ κληρωθέντες διὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουνίου εἶνε ἕνας κ' ἕνας. Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ἡ θεῖα πρόνοια ἔβαλε τὸ χεράκι της εἰς τὴν ἀληρωτιδα, μεριμνῶσα διὰ τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου. Παρὰ τὴν εὐνοϊκὴν ὁμως σύνθεσιν τοῦ λαϊκοῦ δικαστηρίου δὲν ἀποκλείεται καὶ νὰ τὴν πάθει ὁ ἐν λόγῳ κύριος, ὅστις ὡσάν νὰ ἔζη εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ὅχι μόνον δὲν ἐφρόντισε νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ σβέρκο του τὸν ἕνα διάολο ποὺ εἶχε ἀλλὰ φορτώθηκε καὶ δεύτερον. Ἰδοὺ διατὶ ἡ σημερινὴ δίμη προκηρύσσεται ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα.

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως Λέσβου κ. Γεώργιος Φ. Πετρελῆς.

Νὰ μὴ εἰδήσῃς ποὺ δὲν ἐπέροσε βέβηια ἀπαραιτήρητα ἀλλὰ καὶ ποὺ κανένας σχολιαστὴς δὲν κατὰλαβε οὔτε τὰ αἴτια οὔτε τὸν σκοπὸν της. Περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἔπεσεν ἔξω ὁ «Δημοκράτης» ἀποδόσας τὸ ἐσπενυμένον ταξίδιον εἰς πρόθεσιν τοῦ κ. Πετρελῆ νὰ πιέσῃ τὸν κ. Παπαναστασίου νὰ προσλάβῃ ὡς ὑφυπουργὸν καὶ τὸν κ. Κορητικῶν.

Μόνον ὅσοι ἔτυχαν εἰς τὴν Πετρούσκαλαν κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Προέδρου καὶ τὸν εἶδαν νὰ τρέμει ἀπὸ συγκίνησιν ὅταν προσεδίδετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ περωτοῦ σκάφους νὰ ἀποχαιρετῆ τοὺς διαβάτας τοῦ Μώλου καὶ σύμπεσαν τὴν Ἑρμιανὴν Μυτιλήνην διὰ τοῦ πῆλου του νὰ ζητῆ ἕνα ἀναμνηστικὸν ἀντίγραφο τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ δεόντως ὑπογεγραμμένον καὶ ἐσφραγισμένον νὰ ἀπαιτῆ τὴν ἐπὶ τῶν ἀποσκευῶν του ἐπικόλλησιν εἰδικῶν ταξιδιωτικῶν ἐτικετῶν νὰ παρακαλεῖ τὸν πράκτορα ἂν θὰ ἀναγρᾶψῃ διὰ λόγους διαφημιστικῶν καὶ τὸ ὄνομα του, ποὺ βαρύνει βέβαια ἄρκετὰ λόγῳ τῆς φύσεώς του εἰς τὰς ἐφημερίδας μετὰ τῶν ἀναχωρησάντων νὰ μὴ λησμονήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του Φ. βάλῃ τὸ δίχως ἄλλο σὲ παρακαλῶ τὸ Φι) ἵνα μὴ σφετερισθῆ προφανῶς τὴν δόξαν ἑτεροῦ τις ἄθλιος Γεώργιος Πετρελῆς ὁ καὶ θηριὸν ἐπικαλούμενος. Καὶ τέλος νὰ παρακαλεῖ παρατυγόντα ὑπερότερον νὰ τονίσῃ ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Φι Πετρελῆς κατὰ τὴν ἀποθλάσασιν ἐπέδει ξενήρωτικὴν ψυχραιμίαν παρὰ φύσιν. μόνον αὐτοὶ γνωρίζουν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἐναερίου ταξιδίου τοῦ κ. Προέδρου δὲν ἦτο κανένας ἄλλος ἀπὸ τὸ νὰ λάβῃ τὸ βάπτισμα τοῦ ἀέρος ὁ ἀγαπητὸς πρόεδρος τῆς Δ. Ἐνώσεως.

Τὸ πολὺ πολὺ νὰ ἠθέλησε νὰ πεταχτεῖ μὴ σιγμοῦλα ὡς τὴν Ἀθήνα διὰ νὰ συχαρεῖ τὸν ἄρχηγόν του ἐπὶ τῇ ποθητῇ ἀναλήψει τῆς ἐξουσίας.

Ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα ἐγράφωσαν σχετικὰ μὲ τὸν λόγους τοῦ ταξιδίου πρέπει ἵνα θεωρηθῶν καθαρὰ μυθεύματα, ἀνάξια καὶ διαψεύσεως ἀκόμη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τοῦ Ἰακμαν ἐμπειροὶ τινες Κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεως μᾶς μεταξὺ τῶν ναυτῶν τοῦ «Ἀλμπάρτου» (καὶ νῆος Ἀλμπάρτου) καὶ τῶν πρὸ μηνῶν ἐπισκεφθέντων τὴν νῆσον μᾶς μελωνεχιτώνων ἰσοπέδων διαπιστώθη ὅτι—ἄλλοτε γὰρ ἔδοξεν ἔσκαπιστρωτα—οἱ Ἰταλοὶ εἶνε σήμερον ἄρκετοί, καμψότεροι ἐθνετικῶτεροι καὶ θερμότεροι. Ἀηλαθὴ ἄλλος ἔχει τὸνομα κ' ἄλλο; ἔχει τὴ χάρη.

Ἡ ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΓΕΥΜΑΤΩΝ

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην οἱ Παγκυβερνητικὸι συνεκετρώθησαν εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους καὶ ἐγευματίσαν. Ἡ Κυβέρνησις ἀνησώχθη καὶ δικαίως. Τὰ Παγκυβερνητικὰ γεύματα ἔχουν τὴν ἐννοίαν τῆς γενικῆς δοκιμῆς; «πρόθετος ἔνεργαλε» τῶν δδόντων τῶν ὀπαδῶν καὶ γίνονται δσάκις εἰ παράγοντες ἀποφασίσουν νὰ κινηθῶν πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ἵνα μὴ εὐρεθῶν ἀνέτοιμοι διὰ τὴν τρώγειν. Βεβαιούται ὅτι ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐπιθεώρησιν ὁ Πάγκαλος ἐμεινεν ἐνθουσιασμένος. Οἱ ὀπαδοὶ ἔχουν ἀκονισμένους καὶ τοὺς τριανταδύτ δδόντας των.

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΡΟΣΤΡΙΒΑΙ

Τὰ βράδυ τῆς περασμένης Τρίτης ἐνθὸ δύο ὄραται δεσποινίδες ἐκ τῆς ἐνορίας Μητροπόλεως—ἡ μὲ ὑψηλὴ καὶ ἡ ἄλλη... κοντὴ—περ ἔφερον ἀνύκοπτοι εἰς τὴν ἀγορὰν μᾶς τὸ ὄρατον τῆς κληρονομικῶν παράστημα ἡ μὲ καὶ τὸ ἀπρόδικον τῆς μειδίμας ἡ ἄλλη, ὀπέστησαν κυκλωτικὴν ἐπιθεσιν ὀκὸ Γάλλων ναυτῶν ἔξωθι τοῦ «Παυελλήνιου». Αἱ δύο θαρραλέαι Ἑλληνίδες κατώσθησαν νὰ διασπάσσουν τὴν ζώνην τῶν πεινκλέων ἐπιδρομέων καὶ νὰ τρυπῶν εἰς φυγὴν, χωρὶς νὰ πᾶθουν ἀπευκτατῆν τι, πλὴν ἐλαφρῶν τινῶν φρικτῶσεων ἃ; ὀπέστησαν ἐκ τῆς προστριβῆς κατὰ τὴν πάλην μετὰ τῶν εὐγενῶν ἔξενων.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ;

Κατὰ τὰς βενιζελικὰς ἐφημερίδας τὸν καταρτισμὸν οἰκουμηνικῆς κυβερνήσεως ἐτοροπίλλισεν ὁ κ. Τσαλδάρης. Κατὰ τὰς ἀντιβενιζελικὰς πάλιν, ὁ κ. Βενιζέλος. Ὁ «Τρίβολος» νομίζει ὅτι δὲν ὑφίσταται τῆς ἀληθείας καταλογίζων τὴν εὐθύνην εἰς τὸν τύπον ἐν γένει, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων.

Ἡ ΡΕΒΑΝΣ

Ὁ κ. Παπαναστασίου, εἰς ἐξόφλησιν πλῆκας τοῦ ὀρατῆς πρὸς τὸν κ. Πάγκαλον, ὅστις τὸν εἶχεν ἐκτοπίσει εἰς Θήραν, ἀπεφάσισε νὰ ἐξορίσει.

Ἡ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Διεδόθη ὅτι τὰ πολεμικὰ ἐσκόπευα νὰ καταλάβουν τὰ Τελωνεῖα μᾶς. Ἰδόντες ὁμως κανὲν τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ ταμεία των ἀπηλκίσθησαν καὶ ἀπέπλευσαν.

ΔΑΜΑΛΙΣΜΟΣ

Διετάχθη καὶ ἤρχισεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ δαμαλισμὸς τῶν κατοικῶν. Πληροφροσόμεθα ὅτι τὸν δαμαλισμὸν τῶν διανοουμένων μᾶς θὰ κάμῃ εἰδικὸν συνεργεῖον ἀποτελούμενον ἀπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. κ. Ἀχιλ. Μπούμπουραν καὶ Γεώρ. Παρᾶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Δ. Διάρην.